

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 1997

N:o 171—179

SISÄLLYS

N:o		Sivu
171	Laki ulosottolain muuttamisesta	427
172	Asetus sotilasvammalain eräiden säännösten soveltamisesta annetun asetuksen 3 §:n muuttamisesta	431
173	Asetus kehitysvammaisten erityishuollosta annetun asetuksen muuttamisesta	432
174	Asetus valtioneuvoston ohjesäännön 24 ja 25 §:n muuttamisesta	433
175	Asetus rekisterihallintoasetuksen 10 ja 11 §:n muuttamisesta	434
176	Asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta	435
177	Asetus alusten katsastuksista annetun asetuksen muuttamisesta	437
178	Valtiovarainministeriön päätös eräiden verojen maksupaikoista ja tiedonsiirtokorvauksista annetun valtiovarainministeriön päätöksen 6 §:n muuttamisesta	440
179	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kalataloutta koskevista rekistereistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta	441

N:o 171

Laki

ulosottolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1895 annetun ulosottolain 4 luvun 10 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä maaliskuuta 1996 annetussa laissa (197/96), sekä *lisätään* 3 lukuun uusi 21 c ja 34 e—34 g § sekä 7 lukuun siitä 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetulla lailla (1066/91) kumotun 17 §:n tilalle uusi 17 § seuraavasti:

3 luku

Yleisiä säännöksiä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta

21 c §

Jos täytäntöönpano muuten saattaisi vaarantua:

- 1) ulosottomies, joka on 21, 21 a tai 21 b §:n nojalla toimivaltainen, voi sen estämättä, mitä asian siirtämisestä ja virka-avusta säädetään, ulosmitata toisen ulosottomiehen toimialueella olevan omaisuuden;
- 2) ulosottomies, jonka toimialueella on velalliselle kuuluvaa omaisuutta, voi ulosmitata siellä olevan taikka toisen ulosottomie-

HE 145/1996
LaVM 23/1996
EV 1/1997

hen toimialueella olevan omaisuuden, vaikka hän ei muutoin olisi toimivaltainen; ja

3) ulosottomies, joka on 21, 21 a tai 21 b §:n taikka 2 kohdan nojalla toimivaltainen, voi sen estämättä, mitä 4 luvun 14 ja 17 §:ssä säädetään, ulosmittata irtaimen omaisuuden, vaikka sen sijaintipaikkaa ei tunneta, jos omaisuus voidaan sitä näkemättä riittävästi yksilöidä.

Mitä 26 §:ssä säädetään, ei koske 1 momentissa tarkoitettua ulosmittausta. Ulosottomies voi toimittaa 1 momentissa tarkoitettua ulosmittauksen omalla toimialueellaan tai toisen ulosottomiehen toimialueella. Ulosmittauksen jälkeen asia on siirrettävä sille ulosottomiehelle, jolle toimen suorittaminen muutoin olisi kuulunut, jos viimeksi mainittu ulosottomies pitää siirtämistä tarkoituksenmukaisena tai jos myös hän on ulosmitannut saman omaisuuden.

Jos 1 momentin nojalla toimitettua ulosmittauksen jälkeen käy ilmi, että ulosmittausjärjestystä tai velallisen oikeutta osoittaa omaisuutta ulosmittattavaksi koskevien säännösten mukaan muuta omaisuutta olisi pitänyt ulosmittata, ulosottomiehen on ulosmittattava mainittu omaisuus sekä peruutettava aikaisempi ulosmittaus noudattaen, mitä 9 luvun 1—4 §:ssä säädetään.

34 e §

Täytäntöönpanoa varten välttämättömien tietojen saamiseksi sivullisen on yksittäisessä ulosottoasiassa kysyttäessä salassapitosäännösten estämättä ilmoitettava ulosottomiehelle:

1) onko hänellä velalliselle kuuluvaa omaisuutta hallussaan tai muutoin määräysvallassaan ja omaisuuden laatu;

2) onko velallisella häneltä saatava ja saatavan peruste ja määrä;

3) onko hän tehnyt velallisen kanssa sellaisen sopimuksen tai järjestelyn, jolla saattaa olla merkitystä etsittäessä velallisen ulosmittauskelpoista varallisuutta, ja sopimuksen tai järjestelyn lähempi sisältö; sekä

4) ne velallisen työsuhdetta ja palkkaa koskevat tiedot samoin kuin osoite- ja puhelin-tiedot, jotka hänellä on velallisen työnantajana.

Jos muussa laissa on säännös ulosottoviranomaisen oikeudesta salassapitosäännösten estämättä saada asianomaiselta tietoja, on sitä noudatettava.

Ulosottomiehellä on oikeus saada 1 ja 2 momentissa tarkoitettut tiedot maksutta. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske automaattisen tietojenkäsittelyn avulla luovutettuja tietoja.

Jos sivullinen kieltäytyy antamasta häneltä pyydettyjä 1 tai 2 momentissa tarkoitettuja tietoja, ulosottomies voi velvoittaa hänet antamaan tiedot määräajassa sakon uhalla. Uhkasakko asetetaan ja tuomitaan maksettavaksi 39—41 §:n mukaisesti.

34 f §

Täytäntöönpanoa varten välttämättömien tietojen saamiseksi ulosottomiehellä on yksittäisessä ulosottoasiassa oikeus salassapitosäännösten estämättä saada viranomaiselta tai julkista tehtävää hoitavalta yhteisöltä 34 e §:ssä säädettyjen tietojen lisäksi:

1) velallisen tuloja ja varallisuutta koskevat tiedot;

2) velallisen työ- ja palvelussuhteita sekä eläkkeitä koskevat tiedot; sekä

3) velallisen osoite- ja puhelin-tiedot samoin kuin muut yhteydenottoon tarvittavat tiedot.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja tietoja hankittaessa on otettava huomioon, ettei ulosottoviranomaisen haltuun joudu ulosottoasian käsittelyyn kuulumattomia arkaluonteisia henkilötietoja.

Jos muussa laissa on säännös ulosottoviranomaisen oikeudesta salassapitosäännösten estämättä saada tietoja asianomaiselta viranomaiselta tai julkista tehtävää hoitavalta yhteisöltä, on sitä noudatettava.

Ulosottomiehellä on oikeus saada 1 ja 3 momentissa tarkoitettut tiedot maksutta. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske automaattisen tietojenkäsittelyn avulla luovutettuja tietoja.

34 g §

Jollei muualla laissa toisin säädetä, ulosottoviranomainen tai ulosottomiehen toimeksiannosta tehtävää suorittava muu henkilö ei saa ilman asianomaisen lupaa paljastaa muulle kuin ulosottoviranomaiselle eikä käyttää omaksi tai toisen hyödyksi tietoja, jotka koskevat toisen liike- tai ammattisalaisuutta, yksityisen henkilökohtaisia oloja tai sellaisia velallisen tai sivullisen taloudellista

asemaa koskevia tietoja, jotka ulosottoviranomainen on hankkinut ulosotto selvityksessä tai muutoin täytäntöönpanossa. Ulosottomiehen päätös ja toimitusta koskeva pöytäkirja ovat kuitenkin aina julkisia lukuun ottamatta ulosotto selvitystä koskevaa pöytäkirjaa, joka on pidettävä salassa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulosoton hakijalla on oikeus ulosottoviranomaiselta saada tietoonsa ulosotto selvitys sekä muu ulosottoviranomaisen hankkima velallisen taloudellista asemaa koskeva tieto. Ulosottomies saa ilmoittaa hakijalle myös tiedossaan olevat takaisinsaantikanteen nostamiseksi tarpeelliset tiedot. Hakija ei saa muutoin kuin ulosottoa, takaisinsaantia, konkurssiin asettamista tai yrityksen saneerausmenettelyn aloittamista koskevassa asiassa paljastaa tai käyttää omaksi tai toisen hyödyksi ulosottomieheltä saamiaan tässä momentissa tarkoitettuja tietoja.

Ulosottomies saa antaa tarpeellisia tietoja syyttäjä- tai esitutkintaviranomaiselle, jos on syytä epäillä, että velallinen on saattanut syyllistyä rikokseen. Ulosottomies saa antaa tarpeellisia tietoja myös veroviranomaiselle, työviranomaiselle, konkurssi asiamiehelle tai muulle viranomaiselle havaitsemistaan velallisen väärinkäytöksistä. Ulosottomies ei kuitenkaan saa antaa toiselle viranomaiselle tietoja velallisen väärinkäytöksistä, jos tieto näistä on saatu henkilöltä, joka olisi oikeudenkäynnissä oikeutettu tai velvollinen kieltäytymään todistamasta kyseisistä seikoista, eikä myöskään sivulliselta itseltään saamiaan tietoja tämän väärinkäytöksistä.

Rangaistus tässä pykälässä säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

4 luku

Ulosmittauksesta

10 §

Sivullisen väite siitä, että hän omistaa velallisen hallinnassa olevaa irtainta omaisuutta, ei estä sanotun omaisuuden ulosmittaamista tai muuta täytäntöönpanoa, ellei sivullinen heti voi todistaa omistusoikeuttaan. Ulosottomies voi ulosmitata myös sellaisen

irtaimen omaisuuden, joka on sivullisen hallinnassa mutta joka olosuhteista päätellen todennäköisesti kuuluu velalliselle. Kysymys sivullisen omistusoikeudesta voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi niin kuin 9 luvun 6—13 §:ssä säädetään. Jos sivullisen hallinnassa ollut omaisuus on ulosmitattu tämän pykälän nojalla ja sivullinen tekee omistusoikeutta koskevan väitteen, osoitus täytäntöönpanoriitakanteen nostamiseen on aina annettava.

7 luku

Turvaamistoimipäätöksen täytäntöönpano

17 §

Jos ulosotto selvityksessä tai muutoin täytäntöönpanossa käy ilmi, että velallinen on luovuttanut tai antanut pantiksi omaisuutta sivulliselle oikeustoimella, joka todennäköisesti voidaan peräyttää 3 luvun 35 §:n nojalla, eikä asia siedä viivytystä, ulosottomies voi heti määrätä luovutetun tai pantatun omaisuuden pantavaksi takavarikkoon. Lukuun ottamatta vakuuden asettamista koskevia säännöksiä, takavarikko pannaan täytäntöön noudattaen soveltuvin osin, mitä tässä luvussa säädetään. Jos pantattu omaisuus kuitenkin voidaan ulosmitata, takavarikkoa ei saa määrätä.

Ulosottomiehen on heti sopivalla tavalla ilmoitettava toimitetusta takavarikosta sivulliselle, jollei hän ole ollut toimituksessa läsnä, sekä tiedusteltava hakijalta, haluaako hän, että takavarikko pidetään voimassa. Takavarikko on voimassa enintään kaksi viikkoa sen määramisestä. Jos hakija sanotun määräajan kuluessa esittää ulosottomiehelle käräjäoikeuden antaman asiaa koskevan turvaamistoimipäätöksen, ulosottomiehen määräämä takavarikko on voimassa, kunnes käräjäoikeuden päätös voidaan panna täytäntöön, kuitenkin enintään kaksi viikkoa päätöksen antamisesta. Ulosottomiehen määräämä takavarikko on heti peruutettava, jos hakija ilmoittaa, että hän ei halua hakea käräjäoikeudelta oikeudenkäymiskaaren 7 luvussa tarkoitettua turvaamistointa, taikka jos käräjäoikeus on hylännyt tai jättänyt tutkimatta sitä koskevan hakemuksen.

Päätöksen, jolla ulosottomies on määrän-

nyt omaisuuden 1 momentissa tarkoitettuun takavarikkoon, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 172

Asetus**sotilasvammalain eräiden säännösten soveltamisesta annetun asetuksen
3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan sotilasvammalain eräiden säännösten soveltamisesta 31 päivänä joulukuuta 1985 annetun asetuksen (1117/1985) 3 §:n 3 ja 6 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 3 momentti asetuksessa 586/1992 ja 6 momentti asetuksessa 1226/1993, seuraavasti:

3 §

Vahingoittuneelle tai sairastuneelle, jonka työkyvyttömyysaste on vähintään 10 prosenttia, korvataan laitostuntoutus muissa kuin 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa enintään kahden viikon ajalta vuodessa.

Jos vahingoittuneelle tai sairastuneelle korvataan 2 momentin nojalla laitostuntoutus enintään neljän viikon ajalta vuodessa, hän voi jakaa kuntoutusjaksonsa aviopuolisonsa kanssa siten, että aviopuoliso on kuntoutuksessa vähintään seitsemän ja enintään 14 vuorokautta. Jos vahingoittuneelle tai sairastuneelle korvataan 3 momentin nojalla laitostuntoutus enintään kahden viikon ajalta vuodessa, hän voi jakaa kuntoutusjaksonsa aviopuolisonsa kanssa siten, että aviopuoliso on kuntoutuksessa enintään seitsemän vuorokautta. Vahingoittunut tai sairastunut voi jakaa 4 momentissa tarkoitettua 20 päivän

päiväkuntoutusjaksonsa aviopuolisonsa kanssa siten, että aviopuoliso saa päiväkuntoutusta enintään 10 päivää tai vaihtoehtoisesti enintään 12 kerran hoitosarjan muussa avokuntoutuksessa. Vahingoittunut tai sairastunut voi jakaa 4 momentissa tarkoitettua 20 päivän päiväkuntoutusjaksonsa aviopuolisonsa kanssa siten, että aviopuoliso saa päiväkuntoutusta enintään viisi päivää tai vaihtoehtoisesti enintään kuuden kerran hoitosarjan muussa avokuntoutuksessa. Kuntoutusjakson jakamisen edellytyksenä on, että vahingoittunut tai sairastunut on täyttänyt tai täyttää 65 vuotta viimeistään sen kalenterivuoden aikana, jolloin kuntoutusjakso alkaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 173

Asetus

kehitysvammaisten erityishuollosta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan kehitysvammaisten erityishuollosta 23 päivänä joulukuuta 1977 annetun asetuksen (988/1977) 3 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä *muutetaan* 30 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 416/1991, seuraavasti:

30 §

Tarkempia ohjeita tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa asianomainen ministeriö.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 174

Asetus

valtioneuvoston ohjesäännön 24 ja 25 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Pääministerin esittelystä
muutetaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun valtioneuvoston ohjesäännön (1522/1995) 24 §:n 1 momentti ja 25 §:n 1 momentin 13 kohta seuraavasti:

24 §

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

- 1) toimeentuloturva;
- 2) vakuutustoiminta, vakuutuksen välitystoiminta ja vakuutustarkastus;
- 3) sosiaali- ja terveystalvet;
- 4) lääkehuolto;
- 5) kuntoutus;
- 6) terveyden sekä sosiaalisen hyvinvoinnin edistäminen sekä sairauksien ja sosiaalisten ongelmien ehkäisy;
- 7) alkoholi-, huumausaine- ja tupakka-asiat;
- 8) terveydensuojelu ja säteilyhaittojen valvonta;
- 9) kemikaalien valvonta, mikäli asia ei kuulu muun ministeriön toimialaan;
- 10) geeniteknologian valvonta, mikäli asia ei kuulu muun ministeriön toimialaan;
- 11) työterveyshuolto, mikäli asia ei kuulu muun ministeriön toimialaan;

12) sosiaaliturvaa sekä sairaanhoitoa ja muuta terveydenhoitoalaa koskevat vieraiden valtioiden kanssa tehtävät sopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet;

13) naisten ja miesten välinen tasa-arvo;

25 §

Työministeriön toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

13) pakolaisuus, mikäli asia ei kuulu muun ministeriön toimialaan, siirtolaisuus, turvapaikanhakijoiden vastaanotto sekä maahanmuuttajien yhteiskuntaan sijoittumista edistävät toimenpiteet;

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 175

Asetus**rekisterihallintoasetuksen 10 ja 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä *muutetaan* 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun rekisterihallintoasetuksen (248/1996) 10 §:n 1 momentin 1 kohta ja 11 §:n 1 momentti seuraavasti:

10 §

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena rekisterihallinnon virkoihin on:

1) väestörekisterikeskuksen ylijohdajalla ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys toimialaan, käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

11 §

Virkojen täyttö

Väestörekisterikeskuksen ylijohdajan nimitää valtioneuvosto virkaa haettavaksi julistamatta. Muun henkilöstön ottaa väestörekisterikeskus.

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Jouni Backman*

N:o 176

Asetus**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 8 päivänä joulukuuta 1978 annetun asetuksen (940/1978) 2, 5 ja 9 §, niistä 5 § sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 72/1979, sekä *muutetaan* 3, 4, 6, 7 ja 8 § sekä 8 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 6 ja 7 § osaksi asetuksessa 1050/1981 ja 8 § sekä 8 a §:n 2 momentti viimeksi mainitussa asetuksessa, seuraavasti:

3 §

Työnantajan on merkittävä työnantajan sosiaaliturvamaksu sekä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu vähennys ja 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu oikaisu ennakkoperintäasetuksen (1124/1996) 25 §:n 5 momentissa tarkoitettuun yhdistelmään siten kuin mainitussa säännöksessä palkkasuorituksen merkitsemisestä säädetään.

4 §

Mitä ennakkoperintäasetuksen 5, 6 ja 7 luvussa säädetään, koskee soveltuvin osin myös työnantajan sosiaaliturvamaksua.

6 §

Säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja voi vähentää aiheuttomasti tai liikaa suorittamansa sosiaaliturvamaksun myöhemmin suoritettavasta sosiaaliturvamaksusta viimeistään sen kalenterivuoden palkkaan kohdistuvan sosiaaliturvamaksun suorittamisen yhteydessä, joka seuraa virheellisen maksun suorittamisvuotta. Satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja voi tehdä vastaavan vähennyksen myöhemmin samalta kalenterivuodelta maksettavan sosiaaliturvamaksun suorittamisen yhteydessä.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnanta-

jan on toimitettava lääninverovirastolle ilmoitus 1 momentissa tarkoitetuista vähennyksistä ennakkoperintälain (1118/1996) 32 ja 33 §:ssä säädetyllä tavalla.

7 §

Säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja, jolle on suoritettu sairausvakuutuslain (364/1963) perusteella päivä- tai äitiysrahaa tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan mukaista päivärahaa, saa oikaista suorittamansa sosiaaliturvamaksun mainittua päivä- tai äitiysrahaa vastaavalta palkan osalta. Oikaisu tehdään vähentämällä päivä- tai äitiysrahaa vastaava sosiaaliturvamaksun osa myöhemmin suoritettavasta sosiaaliturvamaksusta. Oikaisu on tehtävä viimeistään sen kalenterivuoden aikana, joka lähinnä seuraa työnantajalle maksetun päivä- ja äitiysrahan suorittamisvuotta. Satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja saa tehdä vastaavan oikaisun sen kalenterivuoden aikana, jona päivä- ja äitiysraha on suoritettu.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on merkittävä 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten määrät ennakkoperintälain 32 ja 33 §:ssä tarkoitettuihin ilmoituksiin. Satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja

ilmoittaa vastaavan tiedon vuosi-ilmoituksensa liitteenä.

8 §

Aiheettomasti tai liikaa suoritettu työnantajan sosiaaliturvamaksu, jota ei voida oikaista 6 ja 7 §:ssä tarkoitetulla tavalla, palautetaan hakemuksesta, joka on tehtävä ennakkoperintälain 21 §:n 3 momentissa tarkoitetussa määräajassa.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

8 a §

Päätöksen oikaisussa noudatetaan soveltuvin osin mitä ennakkoperintälain 40 ja 42 §:ssä säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997. Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 1997 maksettavan palkan perusteella suoritettavaan työnantajan sosiaaliturvamaksuun.

Ministeri *Arja Alho*

N:o 177

Asetus**alusten katsastuksista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä
kumotaan alusten katsastuksista 16 päivänä syyskuuta 1983 annetun asetuksen (748/1983) 34 §,
muutetaan 3 ja 4 §, 5 §:n 1 momentti, 12 §, 30 §:n 2 momentti ja 32 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 § asetuksissa 925/1988 ja 748/1995, 4 § viimeksi mainitussa asetuksessa sekä 5 §:n 1 momentti ja 12 § mainitussa asetuksessa 925/1988, sekä *lisätään* 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa asetuksissa 925/1988 ja 748/1995, uusi 22 ja 23 kohta sekä asetukseen uusi 4 a—4 e § seuraavasti:

2 §

Määritelmiä

22. *Luokituslaitosdirektiivi* on alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista annettu neuvoston direktiivi 94/57/EY.

23. *Hyväksytty luokituslaitos* on luokituslaitosdirektiivin 4 artiklan mukaisesti hyväksytty laitos.

3 §

Katsastus

Katsastuksen tarkoituksena on varmistua siitä, että alus rakenteensa, koneistonsa ja varustuksensa puolesta täyttää aluksen turvallisuutta koskevien säännösten ja määräysten mukaiset vaatimukset ja että alus on aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annettujen säännösten ja määräysten mukainen.

Lisäksi katsastuksessa on varmistettava, että kansainvälisessä liikenteessä oleva alus, johon sovelletaan ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta (SopS 11/1981) ja siihen liittyvää vuoden 1978 pöytäkirjaa (SopS 35/1981), jäljempänä *SOLAS 1974 -yleissopimus*, on hyväksytyn luokituslaitoksen laatimien aluksen runkoa, koneistoa sekä sähkö- ja hallintalaitteita koskevien sääntöjen tai vastaavina pidettävien merenkulkuhallituksen määräysten mukainen.

SOLAS 1974 -yleissopimuksen sekä alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan (SopS 51/1983) sopimusvaltion viranomaisen suorittama katsastus, peruskatsastusta lukuun ottamatta, tunnustetaan samanarvoiseksi tämän asetuksen mukaisen katsastuksen kanssa.

4 §

Katsastajat

Katsastuksen suorittaa merenkululaitos.

Merenkulkuhallitus voi valtuuttaa hyväksytyt luokituslaitoksen suorittamaan katsastuksen kokonaan tai osaksi. Merenkulkupiiri voi antaa kotimaan liikenteessä olevan aluksen katsastuksen suorittamisen myös nimeämässä katsastajan tehtäväksi.

Katsastusvaltuutuksen saanut luokituslaitos tai katsastaja on vastuussa merenkulkulaitokselle katsastuksen suorittamisesta merenkulkulaitoksen antamien ohjeiden mukaan.

Radioasemankatsastajat ja varakatsastajat määrää Telehallintokeskus.

4 a §

Oikeus kieltäytyä katsastusvaltuutuksen antamisesta

Jos merenkulkuhallitus käyttää 4 §:ssä säädettyä mahdollisuutta valtuuttaa hyväksytty luokituslaitos suorittamaan katsastuksia, se voi kieltäytyä antamasta katsastusvaltuutusta Euroopan unionin alueella sijaitsevalle hyväksytylle luokituslaitokselle ainoastaan, jos siihen on perusteltu syy.

4 b §

Valtuutusta koskeva sopimus

Merenkulkuhallituksen on tehtävä katsastusvaltuutuksesta kirjallinen sopimus hyväksytyt luokituslaitoksen kanssa. Sopimus on tehtävä merenkulkuhallituksen vahvistamalle lomakkeelle. Sopimukseen tulee sisällyttää ainakin luokituslaitosdirektiivin 6 artiklan 2 kohdassa mainitut asiat.

Sopimukseen on lisäksi sisällytettävä seuraavat ehdot:

1) luokituslaitos nimeää edustajansa, jolla on asuin- tai kotipaikka Suomessa ja joka käyttää luokituslaitoksen puhevaltaa tuomioistuimissa ja muun viranomaisen luona;

2) luokituslaitos antaa merenkulkuhallitukselle tarvittavat tiedot luokittamansa aluksen luokan muutoksesta tai luokasta poistamisesta;

3) luokituslaitos ei anna todistus- tai turvallisuuskirjaa alukselle, joka on poistettu luokasta tai jonka luokkaa on turvallisuusyistä muutettu, ennen kuin luokituslaitos on neuvotellut merenkulkuhallituksen kanssa täyden tarkastuksen tarpeellisuudesta;

4) luokituslaitos toimii luokittamaansa alusta koskevilla asioilla yhteistyössä sata-mavaltion viranomaisten kanssa erityisesti

poikkeavuuksien ja puutteiden korjaamiseksi;

5) luokituslaitos neuvottelee toisten luokituslaitosten kanssa teknisten standardiensa ja niiden täytäntöönpanon vastaavuuden ylläpitämisestä;

6) sopimukseen sovelletaan Suomen lakia.

4 c §

Valtuutuksen peruuttaminen

Merenkulkuhallituksen on peruutettava hyväksytylle luokituslaitokselle antamansa katsastusvaltuutus, jos jäsenvaltiota on luokituslaitosdirektiivin 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kehotettu peruuttamaan direktiivin 4 artiklan mukaisesti antamansa luokituslaitoksen hyväksyntä.

Merenkulkuhallitus voi peruuttaa hyväksytylle luokituslaitokselle antamansa katsastusvaltuutuksen myös, jos luokituslaitos laiminlyö velvollisuutensa suorittaa katsastus 4 b §:ssä tarkoitetun sopimuksen mukaisesti.

4 d §

Valtuutuksen peruuttaminen toistaiseksi

Huolimatta siitä, että hyväksytty luokituslaitos täyttää luokituslaitosdirektiivin liitteen mukaiset vaatimukset, merenkulkuhallitus voi peruuttaa antamansa katsastusvaltuutuksen toistaiseksi, jos se katsoo, ettei luokituslaitos enää pysty suorittamaan katsastustehtävää sen puolesta.

Merenkulkuhallituksen on palautettava toistaiseksi peruutettu katsastusvaltuutus, jos Euroopan yhteisöjen komissio on luokituslaitosdirektiivin 13 artiklan menettelyä noudattaen kehottanut palauttamaan valtuutuksen.

4 e §

Valvonta ja tarkemmat ohjeet

Merenkulkuhallituksen on valvottava, että hyväksytty luokituslaitos suorittaa sopimukseen perustuvat tehtävänsä ja että se täyttää luokituslaitosdirektiivin liitteen mukaiset vaatimukset. Valvontatoimet on suoritettava joka toinen vuosi.

Merenkulkuhallituksen tulee toimittaa luokituslaitosdirektiivin mukaan vaadittavat ilmoitukset Euroopan yhteisöjen komissiolle

ja jäsenvaltioille. Liikenneministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet luokituslaitosdirektiivissä säädetyn ilmoitusvelvollisuuden täyttämistä.

5 §

Katsastuksen toimittaminen

Laivanisännän on huolehdittava siitä, että alus katsastetaan, ja sovittava merenkulkuviranomaisen taikka merenkulkuhallituksen valtuuttaman hyväksytyin luokituslaitoksen kanssa katsastuksen ajasta ja paikasta.

12 §

Talviliikenteessä käytettävän aluksen rungon katsastus

Talviliikenteessä olleen aluksen runko on 9—11 §:ssä mainituista määräaikaisista katsastuksista riippumatta katsastettava, ennen kuin alusta uudelleen käytetään talviliikenteeseen. Tällainen katsastus ei kuitenkaan ole tarpeen, jos kysymyksessä on merenkulkuhallituksen valtuuttaman hyväksytyin luokituslaitoksen luokittama alus tai sellainen luokittamaton alus, jonka merenkulkuhallitus on vapauttanut tästä katsastuksesta.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

30 §

Katsastuksessa havaittu puutteellisuus

— — — — —
Jos laivanisäntä ei hyväksy katsastajan määräämää toimenpidettä, hän voi hakea muutosta katsastajan päätökseen niin kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

32 §

Katsastustodistukset sekä todistus- ja turvallisuuskirjat

— — — — —
Jos merenkulkuhallituksen valtuuttama hyväksytty luokituslaitos suorittaa katsastuksen, se voi antaa väliaikaisen todistus- tai turvallisuuskirjan. Alukselle on kuitenkin viimeistään viiden kuukauden kuluessa katsastuksesta hankittava merenkulkuhallituksen tai 4 §:n 4 momentissa mainitun viranomaisen antama todistus- tai turvallisuuskirja.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 178

Valtiovarainministeriön päätös
eräiden verojen maksupaikoista ja tiedonsiirtokorvauksista annetun valtiovarain-
ministeriön päätöksen 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Valtiovarainministeriö on
muuttanut eräiden verojen maksupaikoista ja tiedonsiirtokorvauksista 24 päivänä tammikuuta
1996 annetun valtiovarainministeriön päätöksen (72/96) 6 §:n seuraavasti:

6 §

Leimaveron maksupaikat

Asiakirjasta suoritettava leimavero makse-

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

taan pankkiin tai postisiirtoliikettä välittävään
toimipaikkaan.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä
maaliskuuta 1997.

Ministeri *Arja Alho*

Ylitarkastaja Jukka Vanhanen

N:o 179

Maa- ja metsätalousministeriön päätös**kalataloutta koskevista rekistereistä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on *muuttanut* kalataloutta koskevista rekistereistä 31 päivänä joulukuuta 1994 annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1575/1994) 9 §:n, 12 §:n 2 momentin, 13 §:n 1 momentin, 14 §:n ja 16 §:n 1 momentin sekä *lisännyt* päätökseen uuden 5 a ja 14 a §:n seuraavasti:

5 a §

Rekisteröinnin rajoitus

Jos jollekulle on myönnetty rahoitustukea kalastuksen pysyväksi lopettamiseksi, tuen saajan hankkimaa alusta ei rekisteröidä siihen alusryhmään, johon tuen avulla käytöstä poistettu alus oli rekisteröitynä.

9 §

Aluksen poistaminen kalastusalusrekisteristä

Alus poistetaan kalastusalusrekisteristä omistajan ilmoituksen perusteella. Jos alus on tuhoutunut, luovutettu ulkomaille tai sitä ei ole käytetty kalastukseen edellisen kalenterivuoden aikana, alus voidaan poistaa rekisteristä, vaikka ilmoitusta ei ole tehty. Rekisterinpitäjän on varattava asianosaiselle tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä. Alukselle myönnetty kalastuslisenksi raukeaa aluksen rekisteristä poistamisesta.

12 §

Rekisteriin merkittävät kalastajat

— — — — —
Edellä 1 momentissa tarkoitetut kalastajat rekisteröidään kolmeen ryhmään seuraavasti:

1) ryhmä 1: kalastajat, joiden kalastuksesta saaman valtionverotuksessa verotettavan tulon määrä on vähintään 30 prosenttia heidän valtionverotuksessa verotettavista kokonaistuloistaan;

2) ryhmä 2: kalastajat, joiden kalastuksesta saaman valtionverotuksessa verotettavan tulon osuus on alle 30 prosenttia mutta yli 15 prosenttia heidän valtionverotuksessa verotettavista kokonaistuloistaan; sekä

3) ryhmä 3: muut ammattimaista kalastusta harjoittavat kalastajat.

13 §

Ilmoittautuminen ammattikalastajarekisteriin

Tämän päätöksen 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun kalastajan on ilmoitauduttava

1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3760/92; EYVL N:o L 389, 31.12.1992, s. 1
2) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2847/93; EYVL N:o L 261, 20.10.1993, s. 1

N:o 179

maaseutuelinkeinopiirille ennen kalastuksen aloittamista. Kalastajan on liitettävä ilmoitukseen selvitykset, jotka ovat tarpeen kalastuslain 6 a §:ssä ja tämän päätöksen 12 §:n 2 momentissa säädettyjen vaatimusten toteamiseksi.

6 a §:ssä ja tämän päätöksen 12 §:n 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, hänet voidaan poistaa rekisteristä, vaikka ilmoitusta ei ole tehty. Rekisterinpitäjän on varattava asianosaiselle tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä.

14 §

Rekisteritodistus

Ammattikalastajarekisteriin merkitylle voidaan antaa todistus rekisteröinnistä ammattikalastajarekisteriin. Todistukseen on merkittävä, mihin kalastajaryhmään kalastaja on rekisteröity.

14 a §

Poistaminen ammattikalastajarekisteristä

Kalastaja poistetaan ammattikalastajarekisteristä hänen oman ilmoituksensa perusteella. Jos kalastaja ei enää täytä kalastuslain

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

16 §

Kalastajan ilmoitusvelvollisuus

Kiintiöityjen kalalajien pyyntiä merialueella harjoittavat kalastajat ovat velvollisia tekemään saaliin purkamisilmoituksen maaseutuelinkeinopiirille 48 tunnin kuluessa saaliin purkamisesta. Alle 10 metrin pituisella aluksella kalastavan on tehtävä vastaavat tiedot sisältävä ilmoitus kultakin kalenterikuukaudelta viimeistään seuraavan kuukauden viidentenä päivänä.

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä helmikuuta 1997.

Ylitarkastaja Jaana Heikkinen